

Sygn. akt I C 2645/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Płocku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Radosław Jeznach

Protokolant : prot. sęd. Agnieszka Petrykowska

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014 r. w Płocku

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S. (1)

przeciwko Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda T. S. (1) kwotę 82 350,40 zł (osiemdziesiąt dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lipca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;
3. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 4 353,94 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Radosław Jeznach

Sygn. akt I C 2645/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 marca 2013 r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Gostyninie powód T. S. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 20 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód jako właściciel gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości T. Nowy na terenie gminy G. zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanego ubezpieczyciela umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynków – nr polis (...) i (...), przy czym sumy ubezpieczeń z tytułu zdarzeń losowych zostały określone odpowiednio na kwoty : 107 428 zł budynek mieszkalny oraz 123 750 zł budynek inwentarski; w związku z zalaniem budynków w wyniku powodzi w dniach 23 maja 2010 r. i 07 lipca 2010 r. powód zgłosił szkodę w dniu 27 maja 2010 r. – zakład ubezpieczeń z uwagi na fakt, iż szkoda dotyczyła tych samych budynków oraz zdarzenia ją wywołujące nastąpiły w krótkim odstępie czasu, przyjął jedną datę zgłoszenia szkody, uznając swoją odpowiedzialność i wypłacając odszkodowanie w łącznej wysokości 66 899,19 zł (w tym z tytułu ubezpieczenia budynku mieszkalnego 52 490,54 zł łącznie z kwotą 1 089,68 zł z tytułu odsetek ustawowych w związku ze zwłoką oraz z tytułu ubezpieczenia budynku

inwentarskiego 14 408,65 zł). Zdaniem powoda wypłacone odszkodowanie nie pokryło w całości doznanej szkody – pomimo kierowanych do (...) wezwań, świadczenie nie zostało uzupełnione o żądane przez ubezpieczonego kwoty wynikające z ustaleń poczynionych w toku postępowania prowadzonego w związku z ubieganiem się o zasiłek celowy, faktur oraz sporządzonego na zlecenie powoda kosztorysu. Jako podstawę roszczeń powód wskazał art. 805 § 1 kc oraz art. 67 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152); zdaniem powoda odpowiedzialność pozwanego co do zasady jest bezsporna i nie była przez niego kwestionowana – spór dotyczy wyłącznie wysokości należnego odszkodowania oraz wpływu faktu uzyskania przez powoda zasiłku celowego z ośrodka pomocy społecznej.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 kwietnia 2013 r. pozwany (...) SA wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia obowiązującej w okresie od 11 czerwca 2009 r. do 10 czerwca 2010 r., a także faktu wystąpienia zdarzenia wywołującego szkodę w dniu 23 maja 2010 r. podniósł, iż drugie zalanie budynków powoda nastąpiło w okresie, gdy budynki nie były ubezpieczone – szkoda ta nie została zgłoszona przez ubezpieczonego; nadto wypłacone tytułem odszkodowania kwoty – 14 408,65 zł w związku z zalaniem budynku gospodarczego i 52 490,54 zł w związku z zalaniem budynku mieszkalnego – wyczerpują odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń wobec ostatecznego zlikwidowania szkody w oparciu o zleczone przez pozwanego wyceny. Zdaniem pozwanego w związku z treścią art. 824¹ § 1 kc oraz art. 22 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) fakt uzyskania przez powoda zasiłku celowego ma bezpośredni wpływ na wysokość poniesionej szkody, do pokrycia której zobowiązany jest zakład ubezpieczeń, powód zaś nie udowodnił, aby wypłacone świadczenia istotnie nie odpowiadały rozmiarowi rzeczywistej szkody. Zdaniem pozwanego powód w sposób nieuprawniony wskazał także datę, od której miałyby zostać naliczone odsetki od należności głównej – dopiero druga fala powodziowa (przy czym zdarzenie to wystąpiło w okresie nieobjętym ubezpieczeniem) przesądziła o ostatecznym rozmiarze szkody, stąd ustalenie wysokości należnego odszkodowania stało się możliwe dopiero po dniu, w którym miało miejsce ostatnie zdarzenie powodujące szkodę, a więc najwcześniejszym terminem, od którego możliwe byłoby naliczanie odsetek jest dzień 22 lipca 2010 r. – tj. 14 dni po dniu, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie okoliczności istotnych z punktu widzenia doznanej szkody było możliwe.

W piśmie z dnia 22 października 2013 r. powód T. S. (1) rozszerzył powództwo wnosząc o zasądzenie na jego rzecz kwoty 82 350,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty. Powód wskazał, iż w świetle treści opinii biegłego, a także uwzględniając ograniczenie wynikające z wysokości sumy ubezpieczenia budynku mieszkalnego, faktyczna kwota odszkodowania uzupełniającego to 82 350,40 zł.

W piśmie z dnia 15 listopada 2013 r. pozwany (...) wniósł o oddalenie powództwa także w jego rozszerzonym zakresie. Pozwany podkreślił, że łączna kwota odszkodowania wynikająca z twierdzeń powoda z uwzględnieniem uzyskanego zasiłku celowego jest oczywiście zawyżona i przekracza doznaną przez niego szkodę, a także prowadzi do jego nieuzasadnionego wzbogacenia.

Postanowieniem z dnia 30 października 2013 r. w sprawie sygn. akt I C 139/13 Sąd Rejonowy w Gostyninie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Płocku jako właściwemu rzeczowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

T. S. (1) jest właścicielem gospodarstwa rolnego w miejscowości N. na terenie gminy G.; nieruchomości rolne zabudowane jest budynkiem mieszkalnym oraz inwentarsko-gospodarczym (wydruk z księgi wieczystej k. 12-18). Budynek mieszkalny jest piętrowy z poddaszem, niepodpiwniczony; wybudowany został w technologii tradycyjnej; budynek inwentarski składa się ze stodoły, części hodowlanej, kurnika oraz trzech pomieszczeń gospodarczych (opis z opinii biegłego). Budynki ubezpieczone zostały od ognia i innych zdarzeń losowych w okresie od 11 czerwca 2009 r. do 10 czerwca 2010 r. na podstawie umowy zawartej z (...) SA (poprzednik prawny (...) odpis z KRS k. 166-172) – nr polisy (...) – gdzie ustalono sumę ubezpieczenia budynku mieszkalnego na 107 428 zł i budynku gospodarczego na

123 750 zł (kopia polisy k. 19); w dniu 28 lipca 2010 r. zawarto kolejną umowę ubezpieczenia budynków (nr polisy (...)) na kolejny okres roczny, w sposób identyczny jak poprzednio ustalając sumy ubezpieczenia (kopia polisy k. 20).

W maju i lipcu 2010 r. na terenie gminy G. miała miejsce powódź, w wyniku której zalaniu w dniach 23 maja i 07 lipca uległy budynki na nieruchomości wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego (...) (bezsporne).

W dniu 27 maja 2010 r. T. S. (1) zgłosił szkodę powodziową w związku z zalaniem w dniu 23 maja 2010 r. nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym i inwentarsko-składowym w miejscowości T. Nowy w związku z zawartą umową ubezpieczenia w/w budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych (obejmującą okres ubezpieczenia od 11 czerwca 2009 r. do 10 czerwca 2010 r.) numery polis (...) – przewidywany zakres szkody określono na 200 000 zł (pismo w aktach szkodowych).

W piśmie z dnia 20 czerwca 2010 r. (...) SA poinformował, iż przyczyną niemożności zaspokojenia roszczeń w ustawowym terminie jest brak możliwości wykonania oględzin szkody z uwagi na fakt utrzymywania się wysokiego poziomu wody (pismo w aktach szkodowych). Oględziny zalanych budynków przeprowadzono w ramach postępowania likwidacyjnego w dniu 09 lipca 2010 r.; decyzjami z dnia 19 sierpnia 2010 r. przyznano na rzecz ubezpieczonego tytułem odszkodowania kwotę 14 408,65 zł w związku z zalaniem po dach budynku inwentarskiego (akta szkody nr 640009) oraz kwotę 40 628,00 zł w związku z zalaniem do połowy budynku mieszkalnego (akta szkody nr 639996), przy czym decyzjami z dnia 17 lipca 2010 r. przyznano zaliczki z tytułu odszkodowania za zalanie budynku mieszkalnego w wysokości 3 000 zł (k. 21) oraz z tytułu odszkodowania za zalanie budynku gospodarczego w wysokości 1 000 zł (k. 22). Pismem z dnia 09 maja 2011 r. T. S. wezwał (...) do zapłaty kwoty 78 472 zł z tytułu ubezpieczenia domu mieszkalnego – w piśmie z dnia 17 maja 2011 r. (...) odmówił wypłacenia żądanej kwoty. Pismem z dnia 09 listopada 2011 r. T. S. wezwał (...) do zapłaty dodatkowo łącznej kwoty 146 787,02 zł – w tym z tytułu odszkodowania za zalanie budynku mieszkalnego 119 100 zł oraz za zalanie budynku inwentarskiego 82 723,67 zł – pomniejszonej o wcześniejsze wypłaty.

T. S. (1) otrzymał zasiłek celowy na remont domu mieszkalnego dla osób poszkodowanych w wyniku powodzi w 2010 r. w wysokości 100 000 zł – zasiłek rozliczono w dniu 20 czerwca 2011 r. na podstawie przedłożonych faktur na remont domu w zakresie materiałów i usług budowlanych (pismo (...) w G. z dnia 08 grudnia 2011 r. – akta szkodowe, pismo (...) k. 203). Decyzję o przyznaniu zasiłku wydał z upoważnienia Burmistrza Miasta i Gminy G. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy (...) w G. na podstawie art. 40 ust. 2 i 3 w zw. z art. 3 ust. 4 oraz art. 106 ust. 1 Ustawy o pomocy społecznej (decyzja k. 27-28) uwzględniając wniosek T. S. (1) z dnia 07 lipca 2010 r.

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2012 r. dotyczącą szkody nr (...) przyznano kwotę 1 089,68 zł tytułem odsetek ustawowych w związku z nieterminową wypłatą świadczenia z umowy ubezpieczenia (decyzja w aktach szkodowych).

Decyzją z dnia 29 lutego 2012 r. dotyczącą szkody nr (...) na skutek wniosku T. S. (1) przyznano kwotę 10 772,86 zł tytułem dopłaty do pierwotnie przyznanej kwoty odszkodowania (decyzja w aktach szkodowych).

Wartość nakładów remontowych niezbędnych do usunięcia skutków powodzi w budynku mieszkalnym wyniosła 130 144,23 zł brutto (opinia biegłego J. K. k. 400), zaś w budynku inwentarskim – 40 731,91 zł brutto (opinia biegłego J. K. k. 327).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wyżej wskazanych dokumentów, opinii biegłego rzeczoznawcy J. K. (2) (k. 216-299, opinia uzupełniająca pisemna k. 325-327, opinia ustna 00:04-40 rozprawy z dnia 21.03.2014, opinia uzupełniająca pisemna k. 397-454).

Dokumenty przywołane w części uzasadnienia obejmującej ustalenie stanu faktycznego nie były kwestionowane przez strony, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Stan faktyczny nie był sporny między stronami – wysokość poniesionej przez powoda szkody ustalona została przez biegłego J. K., który ostatecznie uwzględnił wszystkie zarzuty zgłoszone przez strony postępowania, modyfikując pierwotną opinię przy wskazanych przez strony korektach dotyczących kwestii podatku VAT oraz faktycznego zakresu zniszczeń budynków w odniesieniu do ich pierwotnego

stanu; ostateczna wersja opinii biegłego nie została zakwestionowana przez żadną ze stron; opinia biegłego J. K. zdaniem Sądu jest wyczerpująca, rzetelna, prawidłowa i stanowi pełnoprawny materiał dowodowy w zakresie ustalenia wartości szkody majątkowej doznanej wskutek powodzi przez T. S. (1). Biegły w swojej opinii uwzględnił koszty materiałowe oraz niezbędny zakres prac koniecznych do przywrócenia stanu budynków sprzed powodzi, a także stopień zużycia budynków przed zdarzeniem wywołującym szkodę. Ostateczne wnioski wynikające z ustaleń biegłego nie były kwestionowane przez żadną ze stron, w szczególności co do przyjętej przez biegłego metody szacowania szkody, przyjętych stawek i cen oraz zakresu przedmiotowego zniszczeń powodziowych (opinia biegłego uwzględnia zastrzeżenia zgłoszone w tym zakresie przez pozwanego także co do stanu i standardu wykończenia budynków sprzed powodzi) i koniecznego zakresu prac naprawczych.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jak zasadne zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie należności głównej. Jak wskazano wyżej, co do zasady odpowiedzialność pozwanego w związku z zawartą umową ubezpieczenia nie była sporna między stronami – sporna pozostawała kwestia, czy zakład ubezpieczeń w należyty sposób wywiązał się ze swojego zobowiązania, w szczególności czy wpływ na zakres jego świadczenia miał fakt uzyskania przez ubezpieczonego świadczenia niewątpliwie związanego ze zdarzeniem wywołującym szkodę, lecz pochodzącym z zupełnie odrębnego źródła.

Zgodnie z art. 805 §§ 1 i 2 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę; świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, jednak gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (art. 817 §§1 i 2 kc). Zgodnie z art. 824 § 1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 kc).

Zdaniem Sądu fakt, iż powód uzyskał zasiłek celowy wypłacony na mocy decyzji organu upoważnionego do tego przez właściwy organ administracji samorządowej nie powinien mieć wpływu na zakres zobowiązania umownego pozwanego. Pozwany jako strona stosunku obligacyjnego wynikającego z umowy ubezpieczenia majątkowego był zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego w wypadku zaistnienia zdarzenia przewidzianego umową, w wysokości odpowiadającej faktycznej szkodzie majątkowej doznanej przez ubezpieczonego. Wywiązanie się z kontraktu ze strony ubezpieczyciela polegać miało na spełnieniu świadczenia wzajemnego w razie powstania szkody majątkowej związanej z uszkodzeniem czy zniszczeniem budynków – zdarzenie takie niewątpliwie miało miejsce, zaś uzyskanie przez właściciela budynków środków pieniężnych od podmiotu usytuowanego poza węzłem obligacyjnym łączącym strony, nie spowodowało modyfikacji czy też wygaśnięcia zobowiązania pozwanego. Środki publiczne przyznane powodowi miały charakter zasiłku celowego, ich wyasygnowanie wiązało się z aktywnością władzy publicznej nakierowaną na udzielenie pomocy osobom dotkniętym klęską żywiołową – motywacja tego działania, sposób udzielenia pomocy, wreszcie rozliczenie tych środków, pozostają poza stosunkiem umownym między stronami i w żaden sposób nie determinują tej relacji. Zasiłki celowe przyznawane np. w oparciu o art. 40 Ustawy o pomocy społecznej nie mają charakteru odszkodowawczego – ich celem nie jest naprawienie szkody, lecz przezwyciężenie trudności życiowych, jakich zgłaszający daną potrzebę nie może zaspokoić samodzielnie (por. wyr. WSA w Warszawie z 08.09.2011, I SA/WA 968/11; wyr. WSA w Opolu z 14.02.2012, (...) SA/Op 19/12, wyr. SA w Rzeszowie z 13.09.2012, I ACa 233/12 – opublikowany na portalu internetowym SA w R.). Przyjęcie, iż działania podmiotu zewnętrznego prowadzą do zwolnienia się z zobowiązania przez dłużnika, wymagałoby wykazania okoliczności powodujących skuteczność tych działań w kontekście relacji między stronami umowy w oparciu o konkretne instytucje prawa cywilnego. Twierdzenia pozwanego, iż wskutek uzyskania pomocy ze środków publicznych powód zostanie w sposób

„nieuzasadniony wzbogacony” jedynie pozornie są trafne : jeżeli uznać, że skoro ubezpieczony uzyskał pomoc pozwalającą na naprawienie doznanej szkody z innego źródła i w związku z tym ubezpieczyciel nie jest już zobowiązany z umowy, to odwracając sytuację stwierdzić należałoby, że ponieważ podmiot publiczny „zlikwidował szkodę”, to wzbogacenia doznał ubezpieczyciel pobierający składki – za którego kto inny spełnił świadczenie wynikające z umowy; rozumowanie takie może godzić również w pewien sposób w społeczne poczucie sprawiedliwości – zrównuje bowiem pozycje między poszkodowanym zapobiegliwym, który ubezpieczył swoje mienie, a poszkodowanym liczącym wyłącznie na pomoc instytucji państwa czy samorządu. Kwestia ewentualnego „niesłusznego wzbogacenia” T. S. (1) nie powinna budzić zainteresowania ze strony ubezpieczyciela. W ocenie Sądu w sytuacji takiej (tj. uzyskania świadczeń z różnych tytułów, ale wynikających z tej samej podstawy faktycznej) nie można odwoływać się do regulacji obowiązującej w wypadku zawarcia umowy ubezpieczenia z kilkoma ubezpieczycielami – regulacja ta (art. 824¹ § 2 kc) ma charakter normy szczególnej i nie podlegającej w związku z tym wykładni rozszerzającej w odniesieniu do stanów faktycznych pozornie zbliżonych do sytuacji objętej dyspozycją tego przepisu.

Zdaniem Sądu to, że budynki powoda uległy dwukrotnemu zalaniu – przy czym według stanowiska pozwanego druga fala powodziowa wystąpiła w okresie, gdy budynki nie były objęte ubezpieczeniem – nie ma znaczenia dla zakresu odpowiedzialności pozwanego. Pozwany nie wykazał, aby skutki drugiej powodzi spowodowały zniszczenia w mieniu powoda w większym zakresie, niż uczyniła to pierwsza fala; w toku postępowania likwidacyjnego kwestia ta nie pozostawała w ogóle sporna, ubezpieczyciel per facta concludentia przyjął swoją odpowiedzialność za szkody spowodowane powodzią niezależnie od tego, która fala szkody te faktycznie spowodowała, dokonując chociażby oględzin nieruchomości już po przejściu drugiej fali powodziowej. Z akt szkodowych wynika, iż obie fale powodziowe występujące na przestrzeni ponad miesiąca traktowane były przez ubezpieczyciela jako to samo zdarzenie wywołujące szkodę i objęte umową ubezpieczenia. Stanowisko w tym zakresie prezentowane w toku postępowania likwidacyjnego uznać należy za logiczne i w pełni zrozumiałe w kontekście charakteru żywiołu, który spowodował zniszczenia w budynkach. Wskazać także należy w tym miejscu na dyspozycję art. 62 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), zgodnie z którym jeżeli rolnik posiadający budynki rolnicze nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na jaki została zawarta umowa ubezpieczenia budynków rolniczych, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy – w sprawie niniejszej unormowanie to nie było wskazywane przez żadną ze stron, aczkolwiek zdaniem Sądu przytoczona regulacja w świetle ustalonego stanu faktycznego powinna znaleźć zastosowanie.

Po przesądzeniu, iż przyznana powodowi z tytułu zasiłku celowego kwota 100 000 zł nie podlega odliczeniu od świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia, a także w oparciu o ustalenia wynikające z treści opinii biegłego rzeczoznawcy, wysokość należnego powodowi odszkodowania określić należało na łączną kwotę 148 159,91 zł (w tym 40 731,91 zł odszkodowanie w związku z ubezpieczeniem budynku inwentarskiego oraz 107 428 zł odszkodowanie odpowiadające wysokości sumy ubezpieczenia budynku mieszkalnego); ponieważ w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz powoda łączną kwotę 65 809,51 zł należności głównej, do dopłaty pozostała różnica w wysokości 82 350,40 zł. Uiszczenie tak ustalonej kwoty zdaniem Sądu stanowi ostatecznie o spełnieniu przez (...) świadczenia wynikającego z zobowiązania z tytułu umowy ubezpieczenia.

Powództwo oddalono jedynie w zakresie części należności odsetkowej; Sąd podzielił tu stanowisko pozwanego, iż w sprawie niniejszej istotnie zachodziły szczególne okoliczności uzasadniające wydłużenie terminu ustawowego przewidzianego w art. 817 § 1 kc – możliwość rzetelnego oszacowania szkody powstała dopiero po opadnięciu wody, co siłą rzeczy wydłużyło okres oczekiwania na decyzję o przyznaniu odszkodowania; poza tym za wewnętrznie sprzeczne uznać należy żądanie zasądzenia odsetek poczynając od daty wcześniejszej, niż wskazywany przez powoda dzień wystąpienia zdarzenia wywołującego szkodę (według powoda podlegająca likwidacji szkoda związana była także z zalaniem budynków które nastąpiło w dniu 07 lipca 2010 r.)

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 354 § 1 kc w zw. z art. 805 § 1 kc oraz art. 67 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152) należało orzec jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu

rozstrzygając na podstawie art. 98 kc (na rzecz powoda zasądono tytułem kosztów zastępstwa procesowego kwotę 3 600 zł według stawki minimalnej wynikającej z dyspozycji § 6 pkt 6] Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie [...] [Dz. U. z 2013 r., poz. 461], powiększoną o uiszczoną opłatę skarbową); na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014, poz. 1025) od pozwanego nakazano ściąganie nieuiszczonych kosztów sądowych (tj. opłaty stosunkowej 4 118 zł oraz wydatków związanych z wydaniem uzupełniającej ustnej opinii przez biegłego 235,94 zł.

SSO Radosław Jeznach